

PARAULES DE VIDA

Fidels a la Paraula de Déu per vèncer la temptació

Tots els anys el primer diumenge de Quaresma meditem l'episodi de les temptacions patides per Jesús que no es diferencia de nosaltres per no ser temptat sinó per vèncer la temptació des de la fidelitat a la Paraula de Déu.

No tenim un Gran Sacerdot incapaç de compadir-se de les nostres febleses. Ell de manera semblant a nosaltres ha estat provat en tot, encara que sense pecar (He 4,15).

La temptació és experiència universal i permanent, de tothom i de sempre; és cruïlla on cal decidir quin camí seguir i vers quina meta avançar.

Des de la perspectiva bíblica, la temptació és prova que Déu envia o permet per comprovar l'autenticitat de les paraules d'amor que li adreçem: *Recorda't de tot el camí que el Senyor, el teu Déu, t'ha fet recórrer pel desert des de fa quaranta anys. T'ha posat a prova per veure si observaries o no els seus manaments (Dt 8,2s).* Però la intenció del temptador sí és fer-nos caure en el pecat: en aquest sentit, *Déu no tempta ningú (Jm 1,13).*

El onze primers capítols del Gènesi són un punt i a part essencial en la Bíblia. *Punt i a part* perquè no parlen de històries localitzables i datables; *essencial* perquè són resposta de Déu als greus enigmes de la humanitat de sempre.

Déu atorga als éssers humans competència per a *dominar la terra*, però reservant-se com a domini exclusiu seu dos arbres o àrees: *l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal.* El bé de la humanitat requereix que aquests dos camps tinguin la màxima garantia: la del propi Creador.

Avui en dia en la cultura ambiental és ben forta la temptació d'erigir-se l'home en amo suprem de tota vida (pròpia i dels altres) i legislador del què està bé i què no. Això és la temptació demoníaca original de voler ser Déu.

Les tres temptacions a què *el temptador* sotmet Jesús es redueixen a una: renegar de la seva condició de Fill obedient a la voluntat salvadora de Déu. És la temptació que travessa tota la vida de Jesús i esclata amb força al Calvari: *Que baixi ara de la Creu i creurem en Ell.*

A la proposta diabòlica *«Si ets fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans»* amb messianisme espectacular, respon Jesús que *l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu.*

A la proposta diabòlica dalt de tot al temple *«Si ets fill de Déu, tira't daltabaix perquè amb els Àngels els teus peus no ensopeguin amb les pe-*

dres», respon Jesús que també diu l'Esclatada: *«No temptis el Senyor, el teu Déu»* desafiant Déu fins a voler instrumentalitzar-lo.

A la proposta diabòlica d'acumular riqueses i poder: *«Et donaré tots els reialmes del món i la seva glòria, si et prosternes i m'adores»*, respon Jesús amb l'Esclatada: *«Adora el Senyor, el teu Déu; dona culte a Ell tot sol»*. Perquè així servim el Senyor que ens estima fins a regalar-nos el seu Fill Unigènit, el qual a la Creu ens estimà fins a l'extrem.

El diable i Jesús personifiquen dues maneres de llegir l'Esclatada: a conveniència pròpia o a glòria de Déu per complir el seu Pla salvador.

A l'interrogant de si podem o no vèncer la temptació, sant Pau recorda als cristians de Corint que *les proves que heu hagut de suportar no eren sobrehumanes* i per això caure a la temptació seria inevitable.

El motiu de garantia no és altre que l'amor de Déu el qual *és fidel i no permetrà que sigueu temptats per damunt del que podeu (1Co 10, 13).*

Tot notant que dins *el que podem* hi entren en lloc destacat les forces sobrenaturals rebudes per la gràcia de Déu i sense les quals certament no seriem capaços de vèncer el Temptador.

Que la santa Quaresma recentment estrenada el Dimecres de Cendra ens enforteixi per renovar vitalment la fe, l'esperança i la caritat, mitjançant les pràctiques quaresmals de l'almoina, el dejuni i la oració.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Gaudium et spes: la qüestió social i la pau (I)

El capítol cinquè de la segona secció de *Gaudium et spes* reprèn i aprofundeix la qüestió social mundial: la societat humana sencera ha arribat en el seu procés de maduresa a un moment de suprema crisi. El seu destí està lligat estretament a la realització de la pau mundial: el progrés dels pobles depèn de la promoció de la pau entre ells. Alhora, la pau

depèn de la construcció d'una veritable comunitat dels pobles...

La comunitat política mundial és convidada a la *Gaudium et spes* a transcendir els propis confins particulars per comprometre's en una acció a nivell superior, que és essencial al seu creixement i al seu futur. Aquesta acció superior és el compromís per a la pau del món. Pau, òbviament, no

entesa com a simple absència de guerra o com a equilibri estable de les forces contràries, sinó com a acció de la justícia. Si no hi ha justícia, no hi haurà pau.

Però la pau no és només l'acció de la justícia, sinó també l'acció de l'amor, que supera, comprenent en si, l'acció de la justícia. La *Gaudium et spes* és explícita en aquest sentit: la

pau és també fruit de l'amor, el qual sobrepassa tot allò que la justícia pot realitzar. Aquesta pau, entesa com a acció de la justícia i encara més com a acció de l'amor, té, per això, no només la seva imatge sinó també la seva font en la pau de Crist, que procedeix de Déu Pare. Aquesta pau és també un bé humà i un bé diví.

Mn. Eduard Salinas Muñoz

PALABRAS DE VIDA

Fieles a la Palabra de Dios para vencer la tentación

Todos los años el primer domingo de Cuaresma meditamos el episodio de las tentaciones sufridas por Jesús que no se diferencia de nosotros por no ser tentado sino por vencer la tentación desde la fidelidad a la Palabra de Dios.

No tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse de nuestras debilidades, sino que ha sido probado en todo, como nosotros, menos en el pecado (He 4,15).

La tentación es experiencia universal y permanente, de todo el mundo y de siempre; es cruce donde hay que decidir qué camino seguir y hacia qué meta avanzar.

Desde la perspectiva bíblica, la tentación es prueba que Dios envía o permite para comprobar la autenticidad de las palabras de amor que le dirigimos: *Recuerda todo el camino que el Señor, tu Dios, te ha hecho recorrer estos cuarenta años por el desierto, para afligirte, para probarte y conocer lo que hay en tu corazón: si observas sus preceptos o no (Dt 8,2s).* Pero la intención del tentador sí es hacernos caer en el pecado: en este sentido, *Él no tienta a nadie (Jm 1,13).*

Los once primeros capítulos del Génesis son un punto y aparte esencial en la Biblia. Punto y aparte porque no hablan de historias localizables y fechables; esencial porque son respuesta de Dios a los graves enigmas de la humanidad desde siempre.

Dios otorga a los seres humanos competencia para dominar la tierra, pero reservándose como dominio exclusivo suyo dos árboles o áreas: *el árbol de la vida y el árbol del conocimiento del bien y del mal.* El bien de la humanidad requiere que estos dos campos tengan la máxima garantía: la del propio Creador.

Hoy en día en la cultura ambiental es muy fuerte la tentación de erigirse el hombre en amo supremo de toda vida (propia y de los otros) y legislador de lo que está bien y lo que no. Esta es la tentación demoníaca original de querer ser Dios.

Las tres tentaciones a las que el tentador somete a Jesús se reducen a una: renegar de su condición de Hijo obediente a la voluntad salvadora de Dios. Es la tentación que atraviesa toda la vida de Jesús y estalla con fuerza en el Calvario: *Que baje ahora de la cruz y le creemos.*

A la propuesta diabólica *«Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes»*, con mesianismo espectacular, responde Jesús que *no solo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios.*

A la propuesta diabólica en la cima del templo *«Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras»*, responde Jesús que también está escrito: *«No tentarás al Señor, tu Dios»* desafiando a Dios hasta querer instrumentalizarlo.

A la propuesta diabólica de acumular riquezas y poder: *«Todo esto te daré, si te postras y me adoras»*, responde Jesús con la Escritura: *«Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto»*. Porque así servimos al Señor que nos ama hasta regalarnos a su Hijo Unigénito, el cual en la Cruz nos amó hasta el extremo.

El diablo y Jesús personifican dos maneras de leer la Escritura: a conveniencia propia o a gloria de Dios para cumplir su Plan salvífico.

Al interrogante de si podemos o no vencer la tentación, san Pablo recuerda a los cristianos de Corinto que *no os ha sobrevenido ninguna tentación que no sea de medida humana* y por eso caer en la tentación sería inevitable.

El motivo de garantía no es otro que el amor de Dios que es fiel, y él no permitirá que seáis tentados por encima de vuestras fuerzas (1Cor 10,13).

Resaltando que dentro de vuestras fuerzas entran en lugar destacado las fuerzas sobrenaturales recibidas por la gracia de Dios y sin las cuales ciertamente no seríamos capaces de vencer al Tentador.

Que la santa Cuaresma recientemente estrenada el Miércoles de Ceniza nos fortalezca para renovar vitalmente la fe, la esperanza y la caridad, mediante las prácticas cuaresmales de la limosna, el ayuno y la oración.

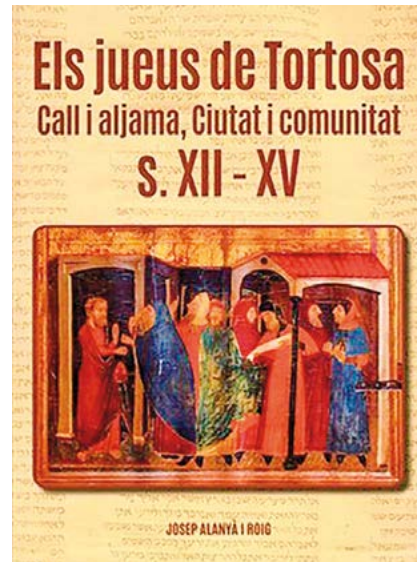
José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Presentació del llibre *Els jueus de Tortosa* del canonge Mn. Josep Alanyà

Divendres 20 de gener, el canonge arxiver de la Catedral de Tortosa, M.I. Josep Alanyà i Roig, ha presentat a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Tortosa, el llibre *Els jueus de Tortosa. Call i aljama, Ciutat i comunitat. S. XII-XV.*

Ha presidit l'acte l'alcaldesa Meritxell Roigé i la presentació ha anat a càrrec dels historiadors Dr. Antoni Virgili i Joan-Hilari Muñoz.

El llibre estudia documentalment com era la ciutat medieval de Tortosa, com era el call dels jueus i quina era la vida

comuna de l'aljama i les relacions amb les comunitats cristiana i sarraïna.

L'acte ha estat un homenatge als jueus tortosins, que durant segles van construir ciutat i el 1492 es van veure forçats a marxar de la ciutat deixant les seves cases i llargs segles de vivències humanes, de les quals s'endugueren tan sols el record.

En expressió de l'homenatge, Pili Cugat, la Jueva de Tortosa, els dedicà tres cançons de les que cantaven els jueus a casa nostra i quan eren a la diàspora.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

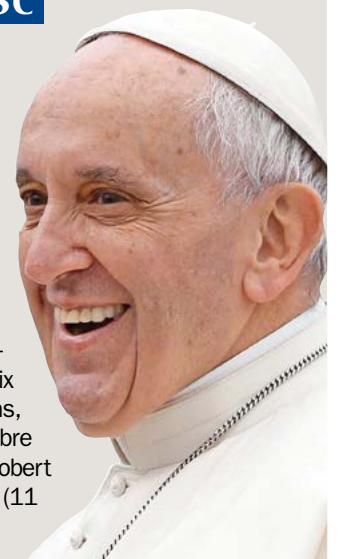

@Pontifex_es: «A vegades, per a donar esperança, és suficient amb ser una persona amable, que deixa a un costat les seves ansietats i urgències per a parar esment, per a regalar un somriure, per a dir una paraula que estimuli, per a possibilitar un espai d'escolta enmig de tanta indiferència» (5 d'agost).

@Pontifex_es: «Germans i germanes, caminem sense por, en la certesa que el Senyor ens acompanya sempre. I estiguem desperts, perquè no ens adormim mentre el Senyor passa» (7 d'agost).

@Pontifex_es: «La vellesa és la fase de la vida més adequada per a difondre l'alegre notícia que la vida és una iniciació per a una realització definitiva. I el millor està per arribar. Que Déu ens concedeixi una vellesa capaç d'això!» (10 d'agost).

@Pontifex_es: «Qui es creu ric, reeixit i segur, ho basa tot en si mateix i es tanca a Déu i als seus germans, mentre qui és conscient de ser pobre i de no bastar-se a si mateix roman obert a Déu i al pròxim. I troba l'alegria» (11 d'agost).

Segona jornada interparroquial. Tres claus per desbloquejar la parròquia

Doncs, sí. És la segona. La primera es va fer a Masboquera, i va tractar sobre la prioritat de l'evangelització. Aquesta segona vegada es va fer a la sala polivalent del pavelló municipal de Vandellòs, el dissabte 21 de gener. Es van congregar un total de 25 persones de l'Hospitalet de l'Infant i de Vandellòs per tractar el tema de la importància del «lideratge». Què vol dir això? La idea principal és entendre que, en la tasca del treball parroquial i la seva renovació, els seus «líders», i especialment els pastors, no haurien de caminar sols i per tant, han de dedicar temps a generar nous «líders», a partir dels dons de la gent que tenen al seu voltant, tot formant bons equips i suscitant els diferents carismes que hi ha en cada comunitat.

Aquesta dinàmica de les «Tres Claus», que ve del moviment Divine Renovation, està pensada inicialment per a fer-se a una parròquia. La novetat és que s'ha decidit fer de manera interparroquial, per tal que els feligresos de les quatre parròquies, que està servint Mn. Jordi Salvadó en aquest moment, participin tant de la reflexió com també —eventualment— d'algunes decisions que puguin afectar el funcionament de les parròquies.

La tercera jornada està prevista que es faci un dissabte del mes de febrer i tractarà sobre el tema

més fonamental: el poder de l'Esperit Sant i l'empoderament dels deixebles, i que segurament es farà a Pratdip. Les conclusions i algunes decisions es

donaran a conèixer en una jornada conclusiva al mes de març a l'Hospitalet de l'Infant.

Mn. Jordi Salvadó

Celebració de sant Enric d'Ossó a Jesús

El dia 27, festa de Sant Enric d'Ossó, es va celebrar l'eucaristia al Centre Sant Enric d'Ossó, a Jesús. Mn. Josep Lluís Arín, administrador diocesà, va presidir la cerimònia. En l'homilia, en representació del Sr. Bisbe, va ressaltar especialment el missatge de la lectura del llibre de la Saviesa fent el paral·lelisme entre *saber* i *sabor*, dos verbs relacionats amb l'experiència del coneixement i amor de Déu.

L'eucaristia, que va congregar autoritats civils, mossens de la diòcesi i molts membres de la família teresiana, va estar preparada pels alumnes d'ESO del Col·legi Teresià que van agafar com a eix de la celebració el desig de ser «Una suma brillant»: estem cridats a ser xarxa i construir plegats un món millor, portant a terme diferents accions que va viure sant Enric: rebre, sumar, seguir, aportar, romandre, buscar... viure!

Cristina Martínez

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).

28. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Rufí, màrtir; sant Hilari, papa (sard, 461-468);

sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, màrtir.

1. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Lluç, bisbe;

santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Casimir (1458-

1484), príncep polonès; sant Lluç I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (litúrgia de les hores: 2a setm.) [Gn 12,1-4a / Sl 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Josep Joan de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

Diumenge I de Quaresma (A)

COMENTARI

«L'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés»

Quaresma, temps de conversió. Tots ho sabem; però és important adonar-nos de què ens hem de convertir. Per això sempre trobem en aquest primer diumenge de Quaresma la narració de les temptacions de Jesús, que són les temptacions del poble d'Israel i les nostres també. La primera temptació: *Digues que aquestes pedres es tornin pans*, és a dir fes servir el teu poder de forma interessada, pel teu propi interès: aquesta no és la voluntat del Pare. Per això Jesús li recorda que: *L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu*, és a dir de l'obediència al Pare. Preguntem-nos si tenim fam d'aquesta Paraula de Déu o busquem altres aliments absolutament prescindibles. La segona temptació és provocar un miracle: *Tira't daltabaix; l'Escriptura diu: Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans*. Déu ha de fer aquest miracle, té cura de tu! Si veuen aquest miracle, tothom creurà. Això és una provocació, això és abusar de Déu: *No temptis el Senyor, el teu Déu*. Una cosa és la confiança en Déu i una altra exigir miracles de forma irresponsable. Ens costa creure; voldríem veure un miracle però la fe ha de ser viscuda en el dia a dia sense fets extraordinaris. La tercera temptació: el poder, la idolatria: *Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores*. I Jesús contesta clarament: *Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol*. Sovint busquem el diner, el poder polític, qualsevol ídol del nostre món com si així evangelitzéssim millor. L'únic poder ha de ser fiar-nos de Crist. El Gènesi ens recorda que sempre la temptació més gran i el pecat és voler ser com Déu: *Serieu igual que els àngels*; seguir el nostre caprici i no seguir la voluntat de Déu. Pau ens recorda que per damunt del pecat *hi ha tanmateix una sobreabundància de gràcia i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home Jesucrist*. La gran temptació és sempre apartar-nos del que Déu vol per fer la nostra voluntat. La conversió suposa seguir el camí de Jesucrist i escoltar la seva paraula.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal. La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?» La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem.» La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que si un dia en menjàveu se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal.» La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obririen a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

► Salm responsorial (50)

R. *Compadieu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-19) (Versió abreujada)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va impedir la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaràn gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu"». Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Escriptura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres"». Jesús li contestà: «També diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu"». Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores.» Llavors li diu Jesús: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs! L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol"». Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo.

► Lectura del llibre del Gènesi (Gén 2,7-9;3,1-7)

El Señor Dios modeló al hombre del polvo del suelo e insufló en su nariz aliento de vida; y el hombre se convirtió en ser vivo. Luego el Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos para la vista y buenos para comer; además, el árbol de la vida en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y del mal. La serpiente era más astuta que las demás bestias del campo que el Señor había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Conque Dios os ha dicho que no comáis de ningún árbol del jardín?». La mujer contestó a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; pero del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, de lo contrario moriréis"». La serpiente replicó a la mujer: «No, no moriréis; es que Dios sabe que el día en que comáis de él, se os abrirán los ojos, y seréis como Dios en el conocimiento del bien y el mal». Entonces la mujer se dio cuenta de que el árbol era bueno de comer, atrayente a los ojos y deseable para lograr inteligencia; así que tomó de su fruto y comió. Luego se lo dio a su marido, que también comió. Se les abrieron los ojos a los dos y descubrieron que estaban desnudos; y entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

► Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor, hemos pecado.*

► Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-19) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron... Si por el delito de uno solo la muerte inauguró su reinado a través de uno solo, con cuánta más razón los que reciben a raudales el don gratuito de la justificación reinarán en la vida gracias a uno solo, Jesucristo. En resumen, lo mismo que por un solo delito resultó condena para todos, así también por un acto de justicia resultó justificación y vida para todos. Pues, así como por la desobediencia de un solo hombre, todos fueron constituidos pecadores, así también por la obediencia de uno solo, todos serán constituidos justos.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes». Pero él contestó: «Está escrito: "No solo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios"». Entonces el diablo lo llevó a la ciudad santa, lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras"». Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios"». De nuevo el diablo lo llevó a un monte altísimo y le mostró los reinos del mundo y su gloria, y le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras». Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo dejó el diablo, y he aquí que se acercaron los ángeles y lo servían.